



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

CAPUT XI.

Nuda.

1. SI sensus hujus qualitatis sit, quòd Pœnitens debeat in confessione totam suam conscientiam aperire, ac manifestare omnes suas pravas propensiones, omnesque negligentias in via Domini; & similia; Consilium id erit ab omnibus certè cum laude observandum, ut scilicet Confessarius tuus non solum sit Judex tuorum peccatorum, verum etiam Pater spiritualis per omnes partes promovens ad meliora.

2. Si verò sensus sit, quòd Pœnitens debeat aperire (quando juxta prædicta exculationem non habet) omnia sua mortalia, eorumque species, ac numerum cum circumstantiis illis, quæ speciem mutant, est de necessitate, ut loco citato declaravit Tridentinum, & nos suo loco mox latè differemus.

3. Nuda item debet esse confessio, quia carere debet verbis, & narrationibus inutilibus, & ad peccatorum explicationem minus pertinentibus. Is cerè muliercularum communis esse solet error, ut supra etiam indicavimus.

CAPUT XII.

Discreta.

1. Discretionis virtus, quæ est pars subje&iva prudentiæ, discernit inter multa id, quod eligendum potius est; Pœnitens ergo dum expli-

cat sua peccata, debet discernere peccata sua ab alienis, ne dum se accusat, alios sive directè, sive indirectè accusare inveniatur: sed ecce celebris difficultas, an aliquando pœnitens debeat, vel saltem licitè possit ad sui peccati speciem aperiendam, aperire sui locij peccatum, & sui peccati objectum?

2. Duobus exemplis clariùs evadet punctum difficultatis: Primum, Titius v. gr. peccavit cum Matre sua, Confessarius autem probè novit Titium non habere aliam contanguineam, nisi matrem; debet ne Titius dicere in sua confessione, se incestum commississe? si enim sic dicat, manifestat peccatum suæ Matris, quæ fuit peccati socia, seu complex.

Secundum Exemplum, Filius dat venenum Matri gravidæ ex adulterio, debetne ejusmodi filius manifestare confessario adulterium matris, ut explicet suum peccatum homicidij, fœtus fortasse animati, & peccatum matricidij? Vides? In priori exemplo mater est locia peccati filij; in posteriore autem est objectum peccati ejusdem filij; non socia.

3. Respondeo, & dico primò, tum in priori, tum in posteriore exemplo: quando filius commode habere, vel expectare potest confessarium, qui non novit matrem, peccat contra famam matris cum obligatione restitutionis famæ, si illius peccatum confessario manifestet; Ratio est, quia tunc sine ulla necessitate matrem infamat: Expectare autem Confessarium, qui matrem non noscat, certe non diù debet, satis

M 3 est

in bi...

AMBRINI
in
Ecclesie præcepto
de
VARII
de
F. II
306

est per unum, vel alterum diem; secus magnum incommodum esset, si per plures dies remanere deberet inimicus DEI. *Lege de Lugo disp. 16. de Pœn. sect. 7. n. 416.*

4. Dico secundò, si haberi non potest Confessarius, matrem non cognoscens, est probabile, posse licite Pœnitentem ad sui peccati necessariam speciem explicandam propalare Confessario prædictam societatem, vel prædictum adulterium maris, sed est etiam probabile, licite non posse.

5. Ratio, quòd licite possit, illam ego potiorè judico; quia Christus Dominus instituit hoc pœnitentiæ Sacramentum cum obligatione manifestandi sua peccata Confessario, non obstante, quòd Pœnitens, se ipsum infamet apud Confessarium; ergo multò magis illud instituit cum obligatione manifestandi alienum peccatum, quando hæc manifestatio est necessaria ad explicandam peccati speciem: probatur hæc consequentia, quia strictius est Jus, quod ego habeo ad meam famam tuendam, quàm ad tuendam alterius: ut patet; quia licite possum propalare crimen verum proximi, quando id necessarium est ad defendendam meam famam; quare fama alterius cedit famæ meæ: Si ergo, non obstante mea fama, confiteri integre mea delicta cum suis speciebus debeo; multò magis debebo in casu de quo loquimur; non obstante fama alterius; Adde complicem videri cessisse juri suæ famæ in ordine ad tuam Confessionem, quando ipse tecum peccavit, quia sciebat, te Christianum esse, & ad Confessionem

accessurum, nec posse perfecte confiteri, nisi manifestando peccatum suum, & tamen tecum peccare consentit.

6. Hanc eandem sententiam cum ejus ratione extendunt nonnulli, ita ut censeant, solum propter solidam consolationem, quam quis sentit ab amico, vel docto suo Confessario, posse pœnitentem non expectare, nec querere alium, qui suum complicem non cognoscat, id quòd satis sit innuisse; nam legi poterit Reginaldus *lib. 24. n. 75.* alios referens, & Tannerus *22. disp. 448. dub. 7. num. 138.* testans, Doctrinam hanc esse probabilem.

7. Jam verò ratio, quòd manifestari prædictum peccatum cum alterius famæ denigratione non possit, est, quia non debet infamari proximus, etiam ad propriam famam tuendam, nisi quando in necessitate alio modo tueri nequeat, unde in hoc solo necessitatis casu, solum potest reus publicare testimonium vera delicta, ut omnes Theologi docent: At in nostro casu possum alio modo reconciliari Deo abique matris v. g. prædicta infamia, ergo &c. Minor probatur, quia in illo eventu, in quo expectare non possum Confessarium non cognoscentem matrem meam, possum confiteri cum legitimo, & universali dolore illud diminutè, dicendo, v. g. *fermentationem commissi, gravidam occidij*: Nam sic absolutionem obtinebo indirectè de incestu, & de matricidio, homicidioque, quo pacto faciam confessionem integram formaliter, licet non materialiter, cum obligatione tamen confitendi explicitè hæc indire-

cte

dē absoluta, quando nanciscar Confessarium, matrem meam nequaquam cognoscentem, lege Suarez de Pœnitent. disp. 34. sect. 2. Vasquez de Pœnitent. q. 91. Coninch. de Pœnitent. disp. 7. dub. 9. aliòsque apud ipsos.

8. Hæc ratio commoda est, reddique sententiam hanc secundam sanè probabilem, non tamen dejicit primam à sua probabilitate. Nam hujusmodi remedium esset per se contra perfectam integritatem confessionis, atque adeò quamvis in aliquo casu possim uti hoc extraordinario remedio; non tamen videor posse ad id cogi, ita ut non valeam primam sententiam sequi.

9. Quæres, si non possum confiteri debitam speciem mei peccati venialis, sine complicis gravi infamia, possumne licitè in prima sententia cum infamia proximi dictam meam speciem peccati venialis declarare? Ego v. g. peccavi venialiter, resistendo cum levi negligentia mea sorori, me sollicitanti, possumne licitè dicere Confessario: Adhibui levem negligentiam sollicitationi meæ sororis?

10. Respondeo non posse, quia peccata venialia non obligamur confiteri; quare, si non apparet aliqua alia peculiaris, gravisque ratio magni boni Pœnitentis, vel aliqua causa petendi grave consilium, non poterit à tali Pœnitente eligi Confessarius, dictam sortorem cognoscens, quia tunc non apparet ulla necessitas aperiendi peccatum alienum. Ita Joann. de Lugo loc. cit. num. 411. sed lege Verricelli tract. 8. res. quest. 19. qui videtur adverteri dictæ Doctrinæ Joannis de Lugo;

Lege tamen Dianam p. 11. tract. 4. res. 41. eam defendentem.

11. Denique hic adverto, Antonium Perez in opusculo posthumo tract. 3. disp. 5. num. 45. approbare quidem Doctrinam à nob. num. 4. dictam pro primo exemplo, hoc est, pro casu complicis, sed non pro exemplo secundo, hoc est, pro casu objecti peccati: in hoc enim nunquam, ait, manifestari posse in prædicta confessione ejusmodi objectum: quamvis enim in prior v. g. casu, mater sit nocens cum filio, in posteriore tamen mater non est nocens respectu filij, unde non est digna, quæ infametur à filio, verum nos dicimus in illa probabili sententia num. 4. allata, in utroque casu militare universalem eam rationem, quod Christus Dominus instituit hoc Sacramentum, non obstante fama alterius, quando lecus explicare quoad speciem peccatum suum, non potest pœnitens: & in utroque casu, & semper debere probabiliter favori integritati confessionis potiùs, quàm cuicumque famæ alterius, si utrumque nempe integritas confessionis, & alterius fama in dicto casu salvari non possunt.

CAPUT XIII.

Libens, verecunda.

1. **N**on sufficit, quòd adultus recipiens Sacramentum Pœnitentiæ, quomòdòcunque non resistat, sed etiam opus est, ut libens positivè consentiat, seu voluntatem habeat, illud